

МИР В ТЕЗИ ПРОБЛЕМАТИЧНИ ВРЕМЕНА

Дейвид Уилкерсън
28 Октомври 1991

Исус каза: „Да не се смущава сърцето ви, нито да се бои“ (Йоан 14:27). Но истината е, че много християни са смутени в сърцето си и живеят в страх! Мнозина тайно са обхванати от паника, объркани са и имат безсънни нощи.

Исус също така каза в същия стих: „Мир ви оставям; Моя мир ви давам“. Въпреки това, малцина християни могат честно да заявят, че се радват на душевен мир. За много от тях той идва и си отива, като ги оставя притеснени, неспокойни и смазани от стрес.

Но ето какво пророкува Захария за идващия Месия: „Да ни даде, на нас, които сме освободени от ръката на неприятелите ни, да Му служим без страх, в святост и правда пред Него през всичките си дни“ (Лука 1:74-75).

Възлюбени, това беше причината Исус да дойде на земята и да умре за грешния ни човек – за да можем да ходим с Бог без страх, радвайки се на мира Му през всичките дни на живота си!

Без страх...с мир в ума и сърцето... през всичките ни дни! Това включва дни на страдание, смут, изпитание и несигурност. Означава добри и лоши дни. Без значение какво се изпраща на пътя ни, през цялото време ние трябва да имаме мир.

Захария добави тези думи за Исус: „За да осияе седящите в тъмнина и в сянка на смъртта; и да насочи стъпките ни в пътя на мира“ (стих 79). Той каза, че Исус ще води всичките Си деца в пътя на мира, а не в безпокойството, празнотата или страха – в мира!

Исус е Принцът на Мира. Когато Той се роди, ангела пъ „Мир на земята...“ Евангелието Му е наречено Евангелие на мира. А Той обеща: „Да имате в Мен мир“ (Йоан 16:33).

Цялото Евангелие се отнася за мира: „Словото, което Той изпрати на израилевите синове, като им благовестяваше мир чрез Исус Христос“ (Йоан 10:36). Подобно на това, апостол Павел обрисова приемливия начин, по който вярващите трябва да служат на Христос. Преценете живота си по това, което Павел описва:

„Прочее, да се не хули това, което вие считате за добро, защото Божието царство не е ядене и пиене, но правда, мир и радост в Светия Дух. Понеже, който така служи на Христа, бива угоден на Бога и одобрен от хората. И тъй, нека търсим това, което служи за мир и за взаимно назидание“ (Римляни 14:16-19).

В този свят ние ще имаме скръб, преследване и огнени изпитания: „отвън борби, отвътре страхове” – според Павел (2 Коринтяни 7:5). Ще бъдем изкушавани, ще страдаме в името на Христос. Ветровете на нещастията ще се опитат да срутят къщата на вярата, която градим върху Скалата на спасението си, което е Исус.

Но ние трябва да Му служим в праведност по всяко време – пълни с мир и радост в Святия Дух. Молитвата на Павел за всички вярващи беше: „А сам Господ на мира да ви дава мир всякога и всякак. Господ да бъде с всички ви” (2 Солунци 3:16).

Помислете за това – мир във всички обстоятелства. Сега ви питам: имате ли мир във всички обстоятелства? Пълни ли сте с мир във всеки един момент, когато сте будни?

Ето го определението за мир: вътрешно задоволство, вътрешно спокойствие, свобода от всякакви борби, необезпокоен дух. Обичам да бъда около християни, които имат това вътрешно спокойствие.

За жалост, света не вижда това спокойствие в много от нас. По време на криза, много християни не са водени от спокоен дух. Твърде често другите ни виждат паникьосани, притеснени и обезсърчени.

А Божията цел за децата Му е да живеем свободни от всички грижи и притеснения! Знаем го, казваме, че го вярваме, Библията го потвърждава, но малцина от нас ходят по този начин. Много малко хора са наистина свободни!

Ето го Господното желание за нас: „Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте молбите си на Бога с благодарение; и Божият мир, който превъзхожда всеки разум, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус” (Филипяни 4:6-7).

Казвате ли абсолютно всичко на Бог в молитва? Имам предвид – наистина всичко? Аз често се хваля, че ходя при Бог и не Му искам нищо, а просто Го обичам. Но Бог ни кани да отидем при Него и да кажем исканията си. Той е доволен, когато правим така!

Благословиението от това, че казваме исканията си не е в това, че излизаме от молитвената стаичка и молитвите ни веднага получават отговори, болестта или болката си отиват, проблемите са разрешени. По-скоро е това, че излизаш с променено сърце, защото Бог ти е дал мира Си.

Когато влезем в тайната молитвена стаичка, разтоварим душите си, плачем и изкажем исканията си, ние излизаме оттам с мир. Може би болестта не си е отишла, но ние сме променени! Борбата, страха и тревогата са си отишли.

Как придобиваме такъв душевен мир в тези проблематични времена?

1. Не е възможно да имаш истински мир, ако Христос не живее в теб.

„Защото Той е нашият мир, който направи двете едно и събори средната стена, която ги разделяше“ (Ефесяни 2:14).

Познавам много грешни души, които твърдят, че имат мир, въпреки че живеят в грях. Те казват: „Аз имам мир, не се страхувам, спокоен съм“. Но техният мир и спокойствие не са истински, но заблуда в резултат на сатанинска лъжа. Това е фалшив мир, който ще ги прокълне и унищожи!

Във Второзаконие 29:18-19 можем да прочетем за хора, чието сърце се обърна от „...Господа, нашия Бог, за да служи на боговете на народите“. Тези хора имаха отровен корен в себе си и Святия Дух ги предупреди. Беше им казано, че ще ги застигне проклятие, защото оставиха Господ и се върнаха в грешните си, инатливи пътища. Това беше предупреждението:

„Но и всред тия народи не ще намериш покой, нито ще има почивка за стъпалото на ногата ти; но там Господ ще ти даде треперене на сърцето, помрачаване на очите и изнемогване на душата. Животът ти ще бъде в неизвестност пред тебе; и ти ще се боиш денем и нощем, и не ще бъдеш уверен за живота си. Заран ще думаш: О, да мръкнеше! и вечер ще думаш: О, да съмнеше! поради страха, с който в сърцето си ще се страхуваш, и поради зрелищата, които с очите си ще виждаш“ (Второзаконие 28:65-67).

В допълнение към това проклятие, на идолопоклонниците им бяха проповядвани тези думи: „та, когато чуе думите на тая клетва, да ласкае себе си в сърцето си и да рече: Аз ще имам мир, ако и да ходя с упорито сърце и притурям пиянство на жаждата!“ (Второзаконие 29:19)

Бог казва, че такива хора не могат да имат истински мир, и че това, което твърдят че имат, е измама. Библията казва: „А безбожните са като развълнувано море, защото не може да утихне“ (Исаия 57:20-21). „Те не знаят пътя на мира и в пътеките им няма правосъдие“ (Исаия 59:8). По-нататък Божието Слово казва, че за грешника е невъзможно да познава мира, защото Господ ще го отдели за погибел (Второзаконие 29:21).

Това е нещото, което света не може да понесе – нещастieto. Култовете не могат да се справят с нещастieto, освен като го отричат чрез бягство в илюзорния си свят. Те няма да се изправят очи в очи с него. Инструктирани са да се заключат в стаята, да медитират и да се предадат на „нищото“. Но такъв мир продължава едва 1-2 дни преди притесненията и напрежението на този свят да ги потопят отново.

Обратно на това - Исус е най-прославян в църквата Си точно по време на нещастие. Това са времената, в които християнството ясно триумфира над всички останали религии, защото Исус се изправя срещу всяка криза очи в очи! И ни дава огромен мир във всеки проблем.

Някои от най-заблудените хора на земята са онези, които заявяват, че имат мир без Христос. Сигурността им е фалшива. Ако попиташ някого на улицата: „В мир ли си с Бог? Сърцето ти живее ли в мир?“, той най-вероятно ще отговори: „Да. Аз не съм човек, който може да се нарече християнин, но имам мир. Не се страхувам.“

Друг ще каже: „О, аз живея в мир вече петнадесет години“. Попитайте го как получава този мир и той ще ви отговори: „Преди години бях в голяма бъркотия и някой ме научи да медитирам. Влязох в стаята си с моята мантра и започнах да практикувам. Започнах да се оттеглям от този свят и един дух ме заля като свежа, хладка вода.“

Попитайте: „Но кой е източника, извора на мира ти? Как можеш да докажеш, че е истински?“

Той ще ви отговори: „Не мога да ти кажа от къде дойде или как го получих. Всичко, което знам е, че сърцето ми е мирно и спокойно. Аз съм щастлив и доволен. И ако се разтревожа, отивам в стаята си и повтарям мантрата. Изключвам от всичко.“

Днес Америка е пълна с източни учения, всяко от които се хвали, че предлага душевен мир. Наричат го „нирвана“, но то въобще не е мир. По-скоро е да предадеш себе си на нищото. Бог не предлага такава празнота. Вместо това, Той предлага пълнота, дава мир като река – винаги течаща, винаги свежа, постоянно обновяваща се!

Друг човек ще каже: „Аз вървах по лош път, наранявайки себе си и семейството си. Знаех, че беше време да се променя, така че реших да обърна друга страница. Спрях да се лутам, оставих лошите си навици и започнах да правя онова, което трябва. Не съм човека, който бях. Работих здраво, за да спечеля този мир и вярвам, че Бог е доволен от мен.“

Но Библията казва: „Защото нито едно създание няма да се оправдае пред Него чрез делата на закона“ (Римляни 3:20). Следващия път, когато този човек падне в грях, той ще открие, че мирът му си е отишъл, че всичко е било фалшив сън.

Мир, заявен от грешник, не е мир, а вкочаненост! Това е духовна слепота. Само праведността и нищо друго може да произведе мир: „И делото на правдата ще бъде мир и действието на правдата ще бъде покой и сигурност до века“ (Исая 32:17).

Може да кажеш: „Аз не съм лош човек. Не правя нещата, които лошите хора правят.“ Но зло в Божиите очи е нещо повече от похот, пиянство и злоупотреба с наркотици. В Божиите очи зъл човек е онзи, който знае, че Христос е източника на целия мир, но Го отхвърля и се отказва от дара Му. Зло е да се противиш на Христовия призив да Го прегърнеш като Принц на Мира.

Няма значение дали си съвършен. Може да не пиеш, пуши, изневеряваш. Може дори да притежаваш почти всяко добро качество, което някой човек може да има. Но, ако обърнеш гръб на Христос, ти си зъл в Божиите очи, защото си отхвърлил пътя на спасението. А Бог ясно заявява, че за такъв човек няма да има мир.

2. Истинският мир е резултат от оправдание чрез вяра.

„И така, като сме оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога чрез нашия Господ Исус Христос“ (Римляни 5:1).

Трябва да има основа за нашия мир, и Библията казва, че тя е нашето оправдание. Ние имаме мир, защото Исус Христос ни е оправдал пред Отец.

Твърде много вярващи никога не са влизали в този велик мир, който Господ обеща. Възлюбени, ние, които вярваме, сме оправдани и за нас е важно да разбираме какво означава тази велика дума, защото тя е тайната на нашия мир!

Оправданието води със себе си два принципа: Първо, то казва, че греховете ми са заличени. Аз съм оправдан от тях чрез кръвта на агнето. Те повече не се помнят, защото Исус отиде на кръста заради мен и плати за всички тях.

Оправданието чрез вяра е скалата, основата на всеки мир с Бог. Да „оправдаеш“ означава да заявиш, че някой е безгрешен, че дълга му е бил напълно платен от Христос, и че Бог е доволен. Исус беше: „предаден за нашите прегрешения и беше възкресен за нашето оправдание“ (Римляни 4:25). Той беше издигнат, за да ни оправдае от цялата вина!

Но да бъдеш оправдан означава много повече от това да бъдеш опростен. Исус не само ме изчисти от всичките ми грехове, Той ме направи и приемлив за Отец чрез жертвата Си. Това е втората главна част от оправданието. Аз съм обявен за невинен и безгрешен, както и за свят в Божиите очи!

Можеш да работиш много, за да победиш греха. Можеш да контролираш всеки навик, да победиш характера или злите си помисли, да се отървеш от лошия си речник, можеш да станеш безупречен. Но все още можеш да градиш върху погрешната основа, защото мира ти не може да дойде от онова, което си направил или чувстваш.

Понякога съм живял по подобен начин. В сърцето си знам, че съм спасен по благодат чрез вяра, знам, че добрите ми дела няма да ме спасят. И въпреки това, както и много други хора, аз очаквам Бог да ме благослови според поведението ми.

По цяла седмица си мислех, че съм достоен за Божия мир, само защото не бях направил нищо лошо. Поглеждах назад и виждах, че съм се отнасял добре с жена си... Постоянствах в молитва и в Словото... и казвах: „Благодаря Ти, Господи, за твоя мир.“ И продължавах да Му благодаря до следващия ден, когато омазвах всичко!

Мирът ми идваше и си отиваше в зависимост от добрината ми или изблика на „лошотия“. Всякакъв вид провал носеше отчаяние и загуба на мир.

Вероятно и ти си водил такава борба. Толкова много искаш Божия мир и това Той да е доволен от теб, но гледаш твърде много на онова, което правиш ти, а не на онова, което Исус е направил за теб. Съдиш себе си, спасението и мира си по собственото си поведение.

Мислиш си, че ако се молиш ефективно... четеш Библията в продължение на няколко часа... правиш всичко, което можеш за другите... само тогава Бог би ти се усмихнал! Мислиш си: „Само ако имах достатъчно страх от Бог в себе си, или ако хранех бедните и гладните, или ако съм прилежен, или избягвам злото, тогава мога да се радвам на мир!“

Но, възлюбени, вие не можете да оправдаете себе си. Просто не можете да познаете Божия мир чрез Исус Христос, докато не разберете основите му. И това се случва единствено, когато разберете, че сте праведни в Божиите очи чрез пролятата от Исус кръв. Само поради тази причина вие сте „приети във Възлюбения“.

Ние трябва да преследваме мира си по съвсем различен начин – като влезем в истината за онова, което Христос е направил за нас. Словото казва: „И нека в сърцата ви царува Божият мир, за който и бяхте призвани в едно тяло; и бъдете благодарни“ (Колосяни 3:15). Исус ще продължава да ни оправдава през цялото време, докато не Го посрещнем във вечността!

Но трябва да добавя, че съществува една смъртоносна доктрина в християнските среди, която предлага на вярващите фалшива сигурност. Това учение казва, че ти си праведен в Христос, без значение как живееш в плътта. Много християни днес правят каквото си пожелаят – изневеряват, блудстват, живеят нехайно и грешат своеволно. Те се хвалят: „Няма страшно, аз съм Божията праведност в Христос! Кръвта Му покрива всичките ми минали, настоящи и бъдещи грехове.“

Тези хора са измамани – никой не може да бъде оправдан, ако продължава да живее в грях и бунт. Ние сме „Божията праведност в Него“, когато искрено се покаем и смирим пред Него. Да, Исус беше възкресен за нашето оправдание и Той стана наша праведност, но опрощението и оправданието се дават на онези, които избират да се обърнат от тъмнината към светлината, от властта на Сатана към властта на Бог. Тези неща не ни се дават или прибавят, докато не се покаем, обърнем от грешните си пътища, не повярваме в Бог и не Му се покорим.

Исус дойде „да им отвори очите, за да се обърнат от тъмнината към светлината и от властта на Сатана към Бога и да приемат опрощаване на греховете и наследство между онези, които са осветени чрез вяра в Мен“ (Деяния 26:18). Вярата в Христос произвежда осветяваща сила в теб!

Ние знаем, че сме приети от Него, защото Той ни кани да пристъпим смело към трона Му.

Защо Бог би те поканил пред трона Си, ако ти беше ядосан? Ти може да обвиняваш себе си, защото си имал лош ден, паднал си или си направил нещо, за което знаеш, че е наскърбило Святия Дух. Но как трябва да постъпиш в такива моменти? Трябва да изтичаш при Господ! Трябва да кажеш: „Исусе, сърцето ми се покаява и аз знам, че Ти можеш да заличиш всичките ми престъпления.“

Отец не ти е обърнал гръб, макар че твърде много християни живеят така, като че вярват в това. През цялото време живеят на ръба, вярвайки, че днес са спасени, а утре не.

Не ви проповядвам вечна сигурност. Аз вярвам само във вечната сигурност на вечния вярващ. Това означава, че ако ходиш вечно с Бог и Го обичаш с цялото си сърце през всичките дни на живота си, тогава си спасен – през всичките дни на живота си!

Но много християни са ту горе, ту долу, ту горещи, ту студени. Никога не знаеш къде са, защото и те не знаят. Няма таззи основа: „Аз съм оправдан в Божиите очи чрез кръвта на Агнето. И не само, че съм праведен в очите Му, аз съм приет от Отец като свят. Имам право да вляза в присъствието Му!”

За това става дума в историята за блудния син. Той не само, че беше опростен, целунат, получи дреха и нов пръстен, но също така беше поканен да влезе и седне на бащината си трапеза на празника. Това е истинската картина на оправданието – картина, в която не трябва да се опитваме да умилостивим Бог и да си изработим достъп до благодатта Му.

Сатана стои пред Бог точно в този момент и те обвинява във всевъзможни грехове: невярност, лъжи, безчестие, недостатъци. Той има дълъг списък от всички грешки, които си направил през последните седмици. „Обвинителят на нашите братя, който ги обвинява денем и нощем пред нашия Бог” (Откровение 12:10). Той казва на Бог: „Как може този човек да е спасен, когато току що го видях да прави тези неща? Искам справедливост! Не можеш да си справедлив Бог и да го оставиш да се измъкне!”

И той е прав в много от обвиненията си! Понякога падаш. Отпадаш от Божията слава. Правиш нещата не като Христос. Не живееш според свидетелството си.

Но нашия Съдия не се безпокои, не се впечатлява. Мога да чуя небесния си Отец да казва на Сатана: „Нямам нужда от думите ти, баща на лъжата! Губиш си времето, нямаш шанс. Обвиняваш някого, когото вече съм опростил. Махай се!”

Не трябва да се страхуваме от нашия Съдия. Той е на наша страна и е заличил всичките ни престъпления: „Хвърли зад гърба Си всичките ми грехове” (Исая 38:17). „И ще хвърлиш в морските дълбини всичките им грехове” (Михей 7:19). „Аз, аз съм, който изтривам твоите престъпления заради Себе Си, и няма да помня греховете ти” (Исая 43:25).

Виждам Царя на Славата да стои пред всички обвинители и да вика: „Кой ще обвини Божиите избрани? Бог е, Който ги оправдава!” (Римляни 8:33)

Много от вас, които четете това, не се възползвате от привилегиите си, носите голям товар от вина и притеснение, който не трябва. Бог иска да знаете колко чисти сте в небето, че сте готови за слава и Той желае да усвоите мира си точно сега!

Във 2 Петрово 3 глава, виждаме ужасни предупреждения за последното разтопяване на света – вероятно ядрена война. Тогава всичко ще се разпадне, но в най-тревожните за света времена, ние сме призовани към душевен мир:

„Всичко това ще се разпадне... нажежените елементи ще се стопят... Затова, възлюбени, като очаквате тези неща, старайте се да бъдете намерени от Него в мир, чисти и непорочни” (2 Петрово 3:11,12-14).

В деня, в който се изправим пред Него, ние ще видим белязаните Му от пироните ръце и ще разберем, че източника на нашето оправдание е направил много повече за нас, отколкото някога през целия си живот на самоналожено наказание бихме постигнали. Бог иска да усвоим това благословение сега. Той иска да живеем в мир, да погледнем в раните на Исус и да можем да кажем: „Той плати за греховете ми, дяволе! Повече не можеш да гледаш в тях. Виж белезите от пироните, виж Го, защото Той защитава делото ми. Аз съм оправдан в Божиите очи!”

Наскоро казах на Бог: „Господи, ще придобия мира Ти на всяка цена. Повече няма да позволявам на дявола да ми говори лъжи. Знам, че спасението ми не е според собствените ми дела. Дори да изплача река от сълзи, или да съм свършен според закона, пак бих бил изгубен. Нямаше да съм спечелил нищо. Не, Исусе, Ти защити случая ми. Почивам в онава, което Ти си направил за мен.”

Можеш ли да кажеш това с вяра в този момент? „Господи, няма да се опитвам да си проправя път в одобрението Ти. Ще вляза там чрез Христос. Той Ти е угоден, безгрешен е, и аз идвам при Теб чрез Исус, моя Господ.”

Когато имаш такава вяра, Бог не вижда теб - вижда Христос в теб. Не вижда „стария човек” - онзи, който умря, когато ти стана ново творение в Христос. Не, Бог вижда само един човек – ЧОВЕКЪТ ХРИСТОС. И както Исус е в слава, така сме и ние в този свят – изкупени, оправдани и освободени.

Притеснен ли си? Страх ли те е? Уплашен ли си? Обвиняваш ли себе си? Ако е така, не трябва повече да живееш с вина. Ако си изповядал греховете си и си повярвал в кръвта на Исус Христос, греховете ти са били заличени. Оправдан си.

„И така, сега няма никакво осъждане за онези, които са в Христос Исус” (Римляни 8:1). Бог казва: „Не съм ти дал страх или осъждение. Дяволът ги стовари върху теб. Отърви се от тях чрез вяра и кажи: „Исусе, заставам смело пред Теб сега чрез кръвта на Агнето. Аз съм умит, очистен, и знам, че ме обичаш.”

Ако си направил това, тогава Исус има радост в теб и Бог е доволен от теб. Затова Той казва: „Ела смело в присъствието Ми... кажи исканията си... искай много, за да бъде пълна радостта ти.”

Това е истински мир!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1991 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Peace of Mind — In These Troubled Times](#) / [Мир в тези проблематични времена](#)